

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kubánka a přísedících Františky Princové a Bc. Františka Nováka v hlavním líčení konaném dne 15. června 2018

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

narozený dne [REDACTED] v XXXXX,
trvale bytem ve [REDACTED]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od roku 2015 do července 2017, v bytě č. 4 v prvním patře panelového domu č.p. XXXXX v XXXXX ulici v obci XXXXX, kde žil společně s družkou a nezl. dcerou [REDACTED], případně jinde, v úmyslu dosáhnout vlastního pohlavního uspokojení,

v přesně nezjištěných případech v přítomnosti, nezl. [REDACTED], nar. [REDACTED], sledoval na notebooku pornografická videa znázorňující pohlavní styk mezi dospělými osobami, takové nahrávky umožnil sledovat též nezletilé, nejméně v jednom případě při přehrávání pornografické nahrávky masturboval před nezletilou, v jiných případech se dožadoval, aby se [REDACTED] nezletilá a současně přítomná vlastní dcera [REDACTED], nar. [REDACTED], vysvlékly horní díly oblečení a takto je vyzýval k tancování a demonstrování a současně jejich jednání nahrával či fotografoval prostřednictvím mobilního telefonu,

blíže nezjištěného dne v bytě č. 4 v prvním patře panelového domu č.p. XXXXX v XXXXX ulici v obci XXXXX, využil návštěvy nezletilé [REDACTED], která zde vyčkávala příchodu jeho dcery [REDACTED], v její přítomnosti si zaváděl umělý penis do análního otvoru, přitom jí sdělil, *že by jí ošukal*,

Shodu s popisem potvrzuje Andrea Krajčo

dále před ní blíže nezjištěného masturboval v kuchyni uvedeného bytu, a to v přítomnosti nezletilé poškozené, která malovala obrázek, uchopil její ruku a tuto si přiložil na odhalený pohlavní úd s cílem přimět poškozenou k jeho masturbaci, což odmítla, a plácla ho přes ruku, následně stále v její přítomnosti ejakuloval na jí vyhotovený obrázek, v místnosti, kde se tak stalo, byla přítomna i jeho dcera, která ničeho nepozorovala, neboť ji vyzval, ať setrvá pod stolem,

blíže nezjištěného dne opětovně pouštěl v přítomnosti nezletilé [REDAKCE] pornografické nahrávky, a to i v přítomnosti jeho dcery, při této příležitosti vsunul poškozené ruku pod spodní prádlo a začal ji osahávat v oblasti zevního genitálu, případně ji osahával v oblasti prsou, nejméně v jednom případě jeho jednání spočívalo v tom, že jí stáhnul kalhoty a spodní prádlo ke kolenům, vyzval jí k pokleknutí na gauči, a zde jí ze zadu přiložil k hýždím či zevnímu genitálu ztopořený pohlavní úd, na což poškozená reagovala útekem, následně jí vyzval, aby o jeho počínání nikoho neinformovala, následně se poškozená svěřila [REDAKCE], která jí neuvěřila,

v přesně nezjištěný den července 2017, pod záminkou setkání s jeho dcerou, jí vylákal do skleníku na zahradě v místě bydliště, po jejím příchodu začal v její přítomnosti masturbovat, zasouval si do análu umělý penis, následně vsunul poškozené ruku pod spodní prádlo a začal ji osahávat v oblasti přirození, v jednání ustal až poté, co byl zpozorován sousedkou [REDAKCE], poté poškozená ze skleníku utekla a svěřila se matce,

při tom obžalovaný využíval autority dospělé osoby a současně otce dcery, se kterou poškozená dlouhodobě udržovala kamarádský vztah, jakož i sousedských vztahů, když poškozená bydlela s rodiči na stejném místě, současně využil opakovaného podvolení se poškozené k jeho záměru dosáhnout pohlavního uspokojení, neboť tato vzhledem k nižšímu školnímu věku, a s tím spojeným rozumovým schopnostem a zkušenostem, nebyla schopna vyhodnotit účel a význam jeho chování,

uvedeného jednání se dopustil přesto, že znal její věk a věděl tedy, že je osobou mladší patnáct let, jeho jednání poškozená nesla úkorně s tím, že se jí vracely vzpomínky na prožitky, případně se jí vzpomínky vracely v době spánku, když celková nepohoda vyvrcholila dne 17. 11. 2017, kdy došlo k psychickému kolapsu při vyučování na základní škole, v současné době je negativně ovlivněna probíhajícím trestním řízením úzkostným prožíváním,

současně ohrozil rozumový a duševní vývoj nezletilé [REDAKCE], kdy jeho jednáním vzniká riziko nesprávného vnímání sexuality a partnerských vztahů, jakož i celkové ohrožení duševního vývoje.

tedy

jiného, za využití jeho bezbrannosti, donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

čímž spáchal

pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr.zákoníku,

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr.zákoníku.

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) let a 6 (šest) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 90 odst. 2 písm.a), odst. 4 tr. zákoníku se ukládá ochranné léčení sexuologické v **ústavní formě**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost k náhradě škody poškozené [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], v částce 200.000 Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v průběhu hlavní líčení, zejména na podkladě doznání obžalovaného, výpovědi nezletilé poškozené, svědectví [redacted] a [redacted] XXXXX, nezl. [redacted], její matky [redacted] st. a dalších svědků, znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie k osobě [redacted] poškozené a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie k osobě obžalovaného, jakož i dalších důkazů, byl zjištěn skutkový stav věci vymezený shora ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný [redacted] od počátku trestního stíhání trestnou činností doznával a v podstatném popsal okolnosti a průběh sexuálně motivovaného jednání, kterého se vůči nezl. [redacted] dopouštěl. Z výpovědi vyplynulo, že jeho počínání vůči poškozené započalo v roce 2015, uvedl, že ho přitahovala, pohybovala se v jeho blízkosti, neboť kamarádila s jeho dcerou [redacted]. Vnímá, že to, čeho se dopouští, není správné, snažil sám sebe přesvědčit, že s tím musí přestat, nezvládl to. Opakovaně prohlásil, že musí podstoupit léčbu. Obžalovaný [redacted] doznal focení či nahrávání do půli těla obnažené nezl. [redacted], současně i jeho dcery při tancování, zdůraznil, že mu šlo výlučně o nezl. [redacted]. Dále jeho doznání zahrnuje opakovaná pouštění porno nahrávek (videí) v přítomnosti poškozené, přitom jí hladil po různých částech těla, např. po zadečku, na prsou i v oblasti genitálu, doznává vlastní vysvětlení, jakož i nezletilé, dále doznává provádění masturbace, kdy v její přítomnosti opakovaně vyvrcholil. Zdůraznil, že se snažil nezletilou do žádných aktivit nenutit, jemu vše bylo příjemné. K dotazu na chování a reakce nezletilé obžalovaný uvedl, že se dívala překvapeně, opětovně zdůraznil nenásilnost jeho počínání. Zcela obžalovaný vyloučil uskutečnění soulože s poškozenou, takový záměr neměl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

vyločil, že by se pokusil zasunout předmět či prsty do přirození nezletilé. Doznání obžalovaného zahrnuje i používání erotické pomůcky v přítomnosti poškozené, PET láhve, kdy tyto předměty si v její přítomnosti zaváděl do análního otvoru. Obžalovaný popsals i další sexuální interakci s poškozenou, kdy této pouštěl opětovně porno videa, následně ji vysvlékl kalhoty včetně spodního prádla ke kolenům, na gauči v obývacím pokoji ji vyzval k pokleknutí a v té poloze ji přiložil obnažený a ztopořený pohlavní úd k zevnímu genitálu, na hýždě, případně i na jiné místa těla. Obžalovaný doznal i událost z července 2017, kdy vyzval poškozenou, aby ho následovala do fóliovníku na zahradě v bydlíšti, kde již čekal zcela vysvlčený. Po jejím vstupu si začal opětovně zavádět umělý penis a PET láhev do análu, uvedl, že vyvrcholil. Vyloučil, že by nezletilou nalákal na tvrzení, že je zde přítomna i jeho dcera. Příchod nezletilé zřejmě pozorovala sousedka paní [REDAKCE], která poté sdělila, že vše oznámí. Následně hovořila s rodiči poškozené, v reakci na to byl konfrontován otcem poškozené, který mu sdělil, že pokud se to bude opakovat, věc ohlásí na policii. Tím v podstatě jakékoliv kontakty s nezletilou ustaly. Obžalovaný vyloučil, že by nezletilou varoval, aby o jeho počínání mlčela.

3. V další výpovědi z přípravného řízení trestního se obžalovaný vyjádřil k poškozené v tom směru, že ji vnímal jako problémové dítě, které má problémy se svými vrstevníky, jeho dcera si stěžovala na její chování, poukázal, že jeho přítelkyně ji proto neměla vůbec ráda. Dále zmínil, že její chování k dospělým jistě nebylo normální, ihned navazovala blízky tělesný kontakt. Opětovně doznal, že čelil výtkám obou rodičů poškozené s tím, že pokud bude takové jednání opakovat, učiní oznámení na policii. Doznal i konflikt s bratrem poškozené. Připustil, že ve fóliovníku se jí snažil přimět, aby mu sáhla na penis. V průběhu hlavního líčení obžalovaný v podstatě zopakoval předchozí doznání, žádné další podstatné skutečnosti neuvedl.
4. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, v době páchání trestné činnosti žil ve společné domácnosti na adrese trvalého bydliště společně s družkou [REDAKCE] a jejich nezl. dcerou [REDAKCE]. V uvedené době byl zaměstnán jako XXXXX ve spol. XXXXX. Z místa bydliště nebyly k jeho chování zjištěny žádné připomínky, z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno jediné odsouzení, které je zahlazeno. Obžalovaný od prosince 2017 vykonává vazbu ve Vazební věznici v [REDAKCE].
5. K osobě obžalovaného byl zpracován MUDr. Želmírou Herrovou znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Ze závěru znaleckého posudku bylo soudem zjištěno, že obžalovaný netrpěl v době páchání trestné činnosti duševní chorobou či duševní poruchou. Znalkyně diagnostikovala na jeho straně neúplnou sexualitu s dominujícími projevy pedofilními a exhibicionistickými, obžalovaný je zaměřen heterosexuálně. Neúplná sexualita postrádá část sexuálně motivačního systému, v případě obžalovaného je to namlouvání. V případě aktivace sexuality se neaktivuje část namlouvání, naopak je ihned aktivována složka genitální, kdy takový jedinec směřuje k realizaci pohlavního styku. Právě pro jedince s neúplnou sexualitou je typické, že se do jejich oblasti sexuálního zájmu dostávají objekty, které si není třeba namlouvat, což jsou i dívky prepubertálního věku. U takových osob se jedinec s neúplnou sexualitou snadněji a rychleji dostává ke genito-ginitální části sexuality, což lépe vyhovuje jejich vrozené dispozici. Chybějící část sexuálně motivačního systému obžalovaného, byla dle znalkyně zjištěna jednak z anamnézy předchozích partnerských vztahů obžalovaného a jejich průběhu, a jednak byla potvrzena phalopletysmografickým vyšetřením. Zdůraznila, že samotný obžalovaný v průběhu vyšetření doznal, že preferoval v rozhodném období hetero pornografii před realizací pohlavního styku s družkou. Právě z důvodu neúplné sexuality shledala na straně obžalovaného podstatné snížení ovládacích schopností, rozpoznávací schopnosti byly plně zachovalé. Schopnost chápat a plnohodnotně se zúčastnit trestního řízení je zachována. Vzhledem

k sexuální deviaci, je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný právě pro hrozbu opakování trestné činnosti, znalkyně navrhla uložení ochranného léčení sexuologického v ústavní formě. Závěry o neúplné sexualitě potvrdilo i provedené phalopletysmografické vyšetření obžalovaného, kdy na vizuální podněty obžalovaný kladně reagoval na ženy, nerozlišuje věk ženského objektu.

6. Obtíže v sexuální oblasti obžalovaného byly zjištěny i z lékařské zprávy vystavené [REDAKCE], ambulantním psychiatrem, kdy obžalovaný je průběžně od roku 2012 [REDAKCE] sledován a udává potíže v sexuálním životě, referuje o nadměrné onanii a sledování porna.
7. Postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu soud v průběhu hlavního líčení přehrál obrazový a zvukový záznam z výslechu poškozené nezl. [REDAKCE] z přípravného řízení. Soud shledal, že byly splněny zákonné požadavky podmínek o průběhu výslechu osoby mladší osmnácti let, a vzhledem k důkazní situaci nebylo nutné výslech poškozené v řízení před soudem opakovat. Z výpovědi nezl. [REDAKCE] vyplynulo, že v místě bydliště kamarádila s dcerou obžalovaného, převážně volný čas trávily v bytě obžalovaného. Dále z výpovědi vyplynulo, že obžalovaného vnímala jako autoritu a současně rodiče kamarádky. Poškozená, i přes časový odstup, byla schopna popsat v podstatném průběh chování a jednání obžalovaného, kterému byla vystavena. Referovala, že první podivnou událostí bylo vylití nápoje obžalovaným za spodní prádlo, o čemž doma pověděla. Výpověď poškozené je plná popisu jistého manipulativního jednání obžalovaného, který ji např. lákal do bytu pod záminkou přítomnosti jeho dcery, což nebyla pravda, vyzýval, aby se vrátila pro zapomenuté věci, které dle poškozené cíleně uschoval, tak, aby je nenašla atd. Popsala okolnosti, za které ji a nezl. [REDAKCE] obžalovaný fotil či natáčel na mobilní telefon, popsala, že je předtím vyzval, aby se vysvlékly, tancovaly od pasu nahoru nahé. Zmínila, že při této příležitosti viděla v bytě u obžalovaného umělý penis. Též uvedla, že matce bylo divné, že si oblékla oděvy naruby. Celkem tancovala svellečaná nejméně ve třech případech. Dále vypověděla, že obžalovaný při jedné z mnoha návštěv vykázal dceru [REDAKCE] do dětského pokoje k přípravě do školy, s obžalovaným tedy zůstala v obývacím pokoji jeho bytu sama, vyndal umělý penis a zavedl si ho do análu a masturboval s ním. V danou chvíli se obávala, že ji obžalovaný ublíží, seděla na gauči, snažila se spíše pozorovat vlastní mobilní telefon. Obžalovaný jí sdělil, že *by jí osukal*, oslovoval ji *láska*. Celé to ustalo v době, kdy se vrátila jeho dcera a odešly společně ven. Následně se s věcí svěřila kamarádce, která ji nabádala, aby věc oznámila rodičům, z důvodu strachu tak neučinila. Dále popsala, že při další z mnoha návštěv si společně s [REDAKCE] malovaly, obžalovaný přesto vyzval dceru, aby si hrála pod stolem, z tohoto důvodu je dle poškozené nemohla pozorovat, poté si obžalovaný stáhnul kalhoty a obnažil penis, začal masturbovat. Současně uchopil její ruku a snažil se jí přimět k jeho masturbaci, ihned jí však stáhla zpět, snažila se malovat a obžalovaného příliš nepozorovat. Zmínila vnitřní napětí a zmatenost. Dále vypověděla, že obžalovaný i nadále masturboval, poté jí odebral vytvořený obrázek a na tento vyvrcholil. V dalším případě jí obžalovaný opětovně pouštěl porno, byla přítomna i jeho dcera, kterou vyzval k tancování, počítačem se snažil zakrýt dceři výhled. Zmínila, že sledování porna jí bylo nepříjemné. V jednom případě jí obžalovaný vsunul ruku pod spodní prádlo a osahával ji na povrchu genitálu. V jiném případě jí nejprve osahával rulou na prsou, poté jí stáhnul kalhoty včetně spodního prádla ke kolenům, vyzval ji, aby poklekla na gauči v obýváku a snažil a přiložil jí na přirození penis, v jiném případě plastový penis. Cítila se nepříjemně, odstrčila ho a oblékla se. Uvedené jednání nezletilá pro názornost demonstrovala na pomůckách. V bytě byla přítomna dcera obžalovaného, která byla ve vlastním pokoji a psala úkoly do školy. Zmínila, že v těchto případech obžalovaný vyvrcholil např. do oblečení. S takovým jednáním se opětovně svěřila kamarádce zvané [REDAKCE], současně o tom pověděla kamarádce [REDAKCE], která jí to neuvěřila. Jako poslední v pořadí

poškozená vypověděla o události ve fóliovníku na zahradě v místě bydliště. Zmínila, že ji obžalovaný oslovil s tím, aby šla do fóliovníku, je zde přítomna jeho dcera, která si s ní chce hrát. Při vstupu pozorovala, že obžalovaný je nahý, zavřel dveře, vzal opětovně umělý penis a začal ho zavádět do análu. Současně používal i PET láhev, kterou potřel a opětovně se jí snažil zavést. Vedle toho pozorovala časopisy s vyobrazenými nahými ženami. Současně uvedla, že ji strčil ruku pod spodní prádlo a opětovně se dotýkal jejího přirození, vyloučila, že by zasouval prsty dovnitř. Dále ji osahával na prsou pod oblečením. Obžalovaný v jednání ustal, sdělil jí, že pozoruje sousedku paní [REDAKCE] a vyzval jí, aby se snažila nepozorovaně fóliovník opustit. Rychle z místa utekla, slyšela, jak sousedka na obžalovaného křičí a ptá, co tam dělali. Následně ze strachu vše oznámila matce. Následně matka se sousedkou hovořila, ještě téhož dne hovořil s obžalovaným otec. Z výpovědi poškozené též vyplynulo, že babička její rodiče vyzvala k oznámení na policii, což rodiče neučinili, nechtěli mít zhoršené vztahy se sousedy. I tuto událost oznámila kamarádce [REDAKCE].

8. Poškozená nezletilá dále zmínila, že s odstupem několika dnů po popisované události byla na koupališti ve [REDAKCE], kde ji vyhledal obžalovaný a projevil lítost nad tím, že je ve fóliovníku vyrušila sousedka. Obžalovaného se obávala, uchýlila se do bazénu, pak vyhledala kamarádku, ke které se přemístila, vnímala, že ji obžalovaný neustále sleduje. V rámci školy se v listopadu 2017 následně svěřila s obavami asistentce, poté i třídnímu učiteli a podrobněji i školní poradkyni. Této sdělila, že se obává souseda, kterého označila za úchyla, vyjádřila obavy, že ji něco udělá. Konečně nelze pominout ani sdělení poškozené, že je jí projednáváný případ nepříjemný, zmínila konflikt bratra s obžalovaným ze září 2017, kdy se bratr dozvěděl, jakému jednáním byla vystavena. V důsledku oznámení ve škole se přestala stýkat s [REDAKCE] ml., vnímá zhoršené vztahy mezi rodiči a obžalovaným a jeho družkou, celkově cítí nepohodu.
9. Z vyjádření klinického ambulantního psychologa PhDr. Zdeňky Šírkové vyplynulo, že psychologické vyšetření nezl. [REDAKCE] proběhlo dne 09. 4. a 06. 6. 2018, na jeho podkladě je nezletilá hodnocena osoba se zvýšeným úzkostným prožíváním, je zvýšeně citlivá a zranitelná, což souvisí s probíhajícím trestním řízením. Současně je popisována neurotizace jako příznak posttraumatické stresové poruchy.
10. K osobě poškozené nezl. [REDAKCE] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Osobnost poškozené je dle znaleckého posudku nezralá, vývojově, v době vyšetření, na konci mladšího školního věku. Poškozená není zatížena duševní poruchou či chorobou, aktuálně je shledána mírná neurotizace, která se projevuje zvýšenou sebekontrolou, potlačováním emocí a vyhýbáním se konfliktních situací. Obecná věrohodnost je znalcem hodnocena jako lehce snížená, a to pro citovou nevyrovnanost a sklonům k katatymnímu (*ovlivnění emocemi – pozn. soudu*) prožívání a hodnocení. Z tohoto důvodu se v její výpovědi mohou objevit neúplnosti skutkového děje, či zjevné nepřesnosti, není to z její strany účelové jednání, ale jedná se o následek působení obranných mechanismů. Protože disponuje průměrnými paměťovými schopnostmi, nebyly u ní shledány překážky pro vybavení si prožitých událostí v dostatečné kvalitě. Znalkyně vyloučila, že by poškozená byla zvýšeně sugestibilní. Z psychologického hlediska znalkyně hodnotí specifickou věrohodnost poškozené jako zachovalou, výrazně převládají znaky pro tvrzení o pravdivosti jejího líčení rozhodných skutkových okolností trestního řízení. Znalkyně poukazuje, že základní obsah výpovědi poškozené je shodný, výpověď působí přirozeně a nestrukturovaně, obsahuje popis interakcí, včetně podrobností (uchopení penisu, popis ejakulátu či sexuální pomůcky) je schopna reprodukovat slovní kontakt v kritických situacích, líčí vlastní duševní stav, současně přiznává výpadky v paměti atd. Znalkyně současně vyloučila projevy a známky mstivosti

poškozené vůči obžalovanému. Vzhledem k věku poškozené, průměrnému intelektu a postoji k dospělým, které vnímá jako authority, a proto je respektuje, je schopna vyjádřit slovní nesouhlas s něčím, co nese nelibě, avšak právě vzhledem k nezralosti a osobnostnímu založení je pravděpodobnější, že bude volit spíše obranu ve formě úniku z takové (*pro ni nepříjemné*) situace, než formu aktivní obrany či odporu.

11. V další části znaleckého posudku znalkyně popsala, že v době vyšetření vykazovala poškozená rysy mírné neurotizace, současně byly shledány příznaky traumatického procesu. Vzhledem době, po kterou byla poškozená vystavena sexuálně motivovanému jednání obžalovaného, její nezralosti a zranitelnosti, lze očekávat, že po pravděpodobně delší době latence, je pravděpodobné, že se v budoucnosti objeví následky jednání, kterému čelila a to ve škále depresí, úzkostné poruchy, poruchy příjmu potravy, sexuální poruchy, promiskuity, potíží v partnerských vztazích, sníženém sebevědomí a snížené sebeúctě. Znalecký posudek se taktéž vyjádřil k sociálním a rodinným vazbám poškozené, bylo zdůrazněno, že poškozená navazuje sociální kontakty pomaleji, je spíše plachá, v souvislosti s projednávanou věcí došlo k narušení a ochuzení některých sociálních vazeb, cítí se být frustrována, a proto se upnula na vlastní rodinu. V této však vnímá časté neshody, napětí, v minulosti pocítovala méně pozornosti, než jí vyhovovalo, postrádá tak určitou pohodu.
12. V průběhu hlavního líčení znalkyně, nad rámec shora uvedených zjištění, doplnila, že poškozená v době, kdy obžalovaný inicioval vůči ní jednání, nebyla zjevně seznámena s pohlavním životem dospělých a se sexuální oblastí jako takovou. Připustila, že až po opakování situací, kterým byla ze strany obžalovaného vystavena, poznala, že se děje něco, co není správné. Zdůraznila, že právě vzhledem k věku poškozené, je nutné chování obžalovaného hodnotit jako zraňující. Vlastní vyšetřování trestní věci vnímá poškozená negativně, znamená pro ni psychickou zátěž, obávala se, že jí nebude uvěřeno, byla v napětí. Právě obava z nepřijetí tvrzení o tom, čemu je vystavena, v podstatě blokovala její snahu věc oznámit, obávala se negativní reakce, zejména ze strany rodičů.
13. Dne 20. 11. 2017 podstoupila z podnětu matky poškozená ambulantní gynekologické vyšetření, při kterém byla zjištěna drobná prasklinka panenské blány, tuto nelze bez dalšího hodnotit jako důkaz možného znásilnění v době předešlé. K osobě poškozené byly dále provedeny důkazy zprávami ze Základní školy a Mateřské školy XXXXX, kde navštěvuje základní povinnou školní docházku a Městského úřadu [REDAKCE]. Obě zprávy v podstatném rekapituluji okolnosti, za kterých se poškozená svěčila s tím, jakému jednání byla ze strany obžalovaného vystavena. Současně obě zprávy podávají základní charakteristiky osoby poškozené a její rodinné a sociální poměry.
14. I v případě svědkyně [REDAKCE] ml., osoby mladší osmnáct let, soud využil ust. § 102 tr. řádu a rozhodl o přečtení doslovného přepisu její výpovědi z přípravného řízení. Výpověď jmenované svědkyně obsahuje popis okolností kamarádského vztahu s [REDAKCE], její opakované návštěvy v bydlíšti svědkyni, a to za přítomnosti jejího otce, společné aktivity v podobě tancování. Výpověď nezletilé svědkyně neobsahuje žádné podrobnosti o jednání obžalovaného, které je předmětem trestního řízení. Z její výpovědi se podává, že již kamarádský vztah s [REDAKCE] neudržuje, důvodem je její oznámení na policii.
15. Svědkyně [REDAKCE] st., družka obžalovaného, popsala okolnosti seznámení a následného soužití s obžalovaným. Z výpovědi vyplynulo, že od června 2016 četnost jejich

intimních kontaktů, včetně pohlavních styků, z důvodu na její straně, poklesla. Současně vnímala zvýšené sledování porna ze strany druhá, s tím související obtíže a jeho následná neschopnost pohlavního styku. Tyto se snažili řešit i prostřednictvím lékařů, druhovi byla doporučena jistá zdrženlivost v daném směru, ke zlepšení stavu to nevedlo. Svědkyně popřela, že by věděla o jednání obžalovaného, vše zjistila až po zahájení trestního stíhání, zmínila, že se jí obžalovaný se vším svěřil. Stejně tak popřela, že by vnímala v létě roku 2017 informace ohledně druhá a poškozené. Vyloučila, že by měla konflikt s rodinou XXXXX, připustila však, že dcera se přestala stýkat s [REDACTED], jejich kontakty měly upadající tendenci, posléze jí sama dcera sdělila, že již nechce s [REDACTED] kamarádřit. Naopak svědkyně zdůraznila, že z bytu sousedů XXXXX slyšela opakovaně křik a následný pláč [REDACTED]. Dále zdůraznila podivné návyky a chování [REDACTED], které měly spočívat ve vyhledávání tělesné blízkosti jejího druhá, případně i dalších dospělých osob, dle svědkyně neměla před dospělými ostych, snažila se být středem pozornosti, a to právě i v přítomnosti dospělých. V průběhu hlavního líčení svědkyně potvrdila, že se jí druh přiznal k jednání, pro které je stíhán. V průběhu některých návštěv nezl. [REDACTED], které byly dle svědkyně velmi časté, byla přítomna. Dále zmínila, že [REDACTED] si vynucovala na její dceři kamarádství, v opačném případě byla připravena oznámit, že její otec je „úchyl“. Doznamenala, že v době od zahájení trestního stíhání se spory se XXXXX výrazně zhoršily, připouští slovní konflikty, kterými je zasažena i její dcera.

16. Svědkyně [REDACTED], matka poškozená, vypověděla, že obžalovaného zná od dětství, od této doby jej vnímala jako odlišného, zmínila jeho obnažování na balkoně v době jejich dětských let. Dále potvrdila, že dcera obžalovaného a [REDACTED] byly kamarádkami, navštěvovaly se, dcera docházela do bytu obžalovaného. Zmínila, že registrovala některé zvláštnosti k osobě obžalovaného, o kterých jim dcera referovala, např. vylití nápoje do spodních kalhotek, či svlékání se v bytě obžalovaného a focení, připustila, že tomu nevěnovala přílišnou závažnost, např. ohledně svlékání se domnívala, že je to součást hry „na princezny“. Dále zmínila, že se jí dcera svěřila s tím, že jí obžalovanou pouštěl tzv. sprostá videa. Zlom nastal až v létě 2017, kdy se jí dcera svěřila se zážitkem z fóliovníku, kam se dcera na jeho přání dostavila, již zde byl nahý, dle dcery na ní sahal, i ona se ho měla dotýkat. V podstatě shodné informace obdržela od sousedky paní [REDACTED], která jí potvrdila, že pozorovala uvnitř skleníku nahého obžalovaného v přítomnosti její dcery, proto slovně zasáhla a obžalovaného vyrozuměla, že vše ohlásí, pokud bude v takovém jednání pokračovat. Obžalovaný se v její přítomnosti v podstatě doznal, sliboval, že nic obdobného neprovede a dožadoval se, aby věc nebyla oznámena. V té době se s manželem rozhodli věc policii neoznamovat, důvodem bylo zachování sousedských vztahů. Zmínila dále jistý strach, nevěděla, zda by se věc podařila prokázat. Přesto, po kolapsu dcery ve škole, kde se svěřila, oznámení učinila. Dcera jí výslovně řekla, že má z obžalovaného strach. Dále svědkyně uvedla, že od počátku školního roku (2017/2018 – *pozn. soudu*) vnímala změnu chování na straně dcery, nedokázala se ve škole soustředit, střídaly se nálady. Již ale v době předešlé, v podstatě od události ve fóliovníku, se dcera spíše zdržovala v bytě, vyžadovala více pozornosti a fyzické přítomnosti ostatních. Dále svědkyně potvrdila aktuální zhoršení vztahu s [REDACTED] a konflikty, která dává do spojitosti s probíhajícím trestním řízením.
17. Svědectví [REDACTED], otce poškozené, přineslo v podstatě shodné skutkové tvrzení jako v případě jeho manželky. Svědek potvrdil současně, že byl manželkou o všem informován, když manželka se stará o chod domácnosti, včetně péče o děti. Potvrdil jednání s obžalovaným v létě 2017, který mu slíbil, že zjištěné chování vůči dceři již nebude opakovat. V této souvislosti je potřebné zmínit tu část výpovědi svědka, ze které se podává jeho nerozhodnost až bezradnost, kdy se dcery s manželkou tázali, zda mají věc oznámit na policii či nikoliv. V této souvislosti si

soud nemůže odpustit poznámku, že oba rodiče poškozené v tomto ohledu naprosto selhali. Při hlavním líčení uvedl, že takový postoj s odstupem času vnímá jako chybný. Osobně vyjádřil překvapení nad rozsahem jednání obžalovaného, kterého se měl vůči dceři dopouštět. Dále svědek potvrdil i oznámení školy, v té době již dcera byt obžalovaného nenavštěvovala, byl jí vysloven zákaz, pouze v přítomnosti matky kamarádky. Dále svědek potvrdil změny v chování dcery. Svědek dále zmínil, že synovi s odstupem několika týdnů pověděl o jednání obžalovaného, který s obžalovaným poté vyvolal konflikt.

18. Svědek [REDACTED] ml., bratr poškozené, vypověděl, že byl v září 2017 otcem informován o jednání obžalovaného vůči mladší sestře. Informace ho vedla k tomu, že ho vyhledal [REDACTED] v bydlišti a dožadoval se vysvětlení, zmínil slovní konflikt s obžalovaným. Následně o věci hovořil s rodiči, kteří mu dále sdělili, že musí být k sestře ohleduplný a vstřícnější. V jednom případě byl dotazován na jednání obžalovaného v hospodě. Svědek popisoval vztahy uvnitř rodiny, zmínil konflikty mezi matkou a sestrou.
19. Z výpovědi svědkyně [REDACTED], jejíž výpověď byla přečtena za užití ust. § 102 odst. 2 tr. řádu, vyplynulo, že je kamarádkou poškozené. Společně chodí do stejného ročníku základní školy. Svědkyně potvrdila, že na podzim 2017 se jí ve škole [REDACTED] svěřila s obavami ze souseda v bydlišti, při sdělení plakala, uvedeného dne jí přišla [REDACTED] celkově smutná, bez nálady. Svědkyně dále přiznala, že i v době předešlé se jí svěřovala se zážitky, kterým byla ze strany obžalovaného vystavena, např. jí sdělila o události ve skleníku apod. Snažila se jí přesvědčit, aby se svěřila rodičům, současně jí chtěla povzbudit a utěšit.
20. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že je sousedkou obžalovaného i rodiny poškozené. Vnímala kamarádský vztah mezi [REDACTED] a [REDACTED]. Její výpověď byla zaměřena zejména na popis události z července 2017, kdy trávila čas na zahradě v místě bydliště, slyšela, kterak obžalovaný volal na poškozenou. Ta reagovala a obžalovaného vyhledala na zahradě, konkrétně vstoupila do fóliovníku. Dcera obžalovaného zde přítomna nebyla. Byť svědkyně nepopsala, jaké jednání pozorovala, celá situace jí přišla krajně zvláštní, proto slovně reagovala a volala směrem k obžalovanému, že vše oznámí. K opakovaným dotazům však svědkyně popřela, že by pozorovala konkrétní jednání obžalovaného. Dále z výpovědi svědkyně vyplynulo, že učinila oznámení matce poškozené. Dále se z její výpovědi podává, že se jí snažil obžalovaný přesvědčit, aby niče neoznamovala, obával se následků jejího oznámení, snažil se jí přesvědčit, že s poškozenou si hráli „na schovávanou“. Výpověď svědkyně [REDACTED] obsahuje tvrzení, že pokud by takovému (ze strany svědkyně nekonkretizovanému) jednání byla vystavena např., její vnučka, ihned by učinila oznámení na policii. Připustila, že v době následné se o události ve fóliovníku mezi obyvateli domu povídalo, opětovně neuvedla žádné konkrétnosti.
21. Svědek [REDACTED] popsal konflikt s obžalovaným, který ho podezříval, že informuje [REDACTED] okolí o jeho záležitosti s poškozenou. Svědek vyloučil, že by do té doby měl informace o počínání obžalovaného, teprve následně, a to v přímé reakci na konflikt, zjistil od XXXXX, o jakou záležitost se jedná. Dodatečně mu manželka sdělila, že obžalovaného a [REDACTED] viděla ve skleníku, bližší údaje mu nesdělila.
22. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že jako asistentka působící ve třídě základní školy, kterou navštěvuje právě poškozená, vnímala psychický kolaps poškozené během vyučování. Poškozená

se jí následně svěřila s obavami ze souseda, kterého označil jako pedofila, konkretizovala, že jí ukazoval „škaredé“ filmy. Poškozená se jí svěřila, že rodiče o jejím problému vědí. Informace od poškozené předala třídnímu učiteli k dalšímu postupu. I v době následné se dle svědkyně poškozená obávala chodit ze školy domů, což bylo řešeno jejím umístěním do školní družiny a následným vyzvednutím ze strany rodičů. Svědkyně dále popsala, že od září 2017 pozorovala změny v chování [REDAKCE], z živého dítěte se stala zamlklou, stěžovala si na bolesti hlavy či břicha, přestala se zapojovat do třídního kolektivu.

23. Shodné skutečnosti byly zjištěny i z výpovědi svědka [REDAKCE], třídního učitele [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že jako pracovník Střediska výchovné péče v [REDAKCE] působí též na základní škole ve [REDAKCE]. V listopadu, na doporučení třídního učitele, hovořila s [REDAKCE], která jí potvrdila obavy z osoby obžalovaného, důvodem bylo jeho chování, popsala jí dva případy, kdy jí obžalovaný pouštěl film s nahými osobami a dále zmínila událost na zahradě ve skleníku. Poškozená po celou dobu komunikace plakala a třásla se. Tvrzení [REDAKCE] věřila, proto ihned vyzooměla rodiče, kteří se do školy dostavili, potvrdili, že takové informace mají, ale nedokáží s nimi dále pracovat. Proto jim doporučila učinit oznámení na policii, což se skutečně stalo, zanedlouho byla sama vyzooměna kriminalistkou z Českého Krumlova. I přes příslib další spolupráce, resp. terapie, kterou doporučovala, již s poškozenou v kontaktu nebyla.
24. Výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], nepřinesly žádných přímých skutkových zjištění. Svědci se ve výpovědi převážně zaměřili na popis osoby obžalovaného a jeho rodiny, kterou označili za příkladnou, vyzdvihli péči obžalovaného o dceru [REDAKCE]. Na druhé straně hodnotili osobu poškozené [REDAKCE] a jejího rodinného zázemí. Výpovědi označených svědků zjevně strání postavení obžalovaného, kterého popisují jako starostlivého otce. Naopak poškozená je popisována jako problematické dítě, které má mít potíže s vrstevníky, proto zaměřuje pozornost na dospělé, snaží se být středem pozornosti. Svědky bylo současně, v podstatě shodně, uvedeno, že se nezletilé chová zvláště, když snadno navazuje blízký tělesný kontakt.
25. K zjištění skutkového stavu věci byly soudem provedeny taktéž listinné důkazy. Předně je nutné zmínit protokoly o provedení domovní prohlídky v bytě obžalovaného na adrese [REDAKCE], a dále na přilehlém pozemku, kde je umístěn venkovní skleník, resp. fóliovník, kde se odehrála událost z července 2017. Současně byla pořízena fotodokumentace. Při domovní prohlídce byly zajištěny věci z majetku obžalovaného, v podobě notebooku, fotoaparátu, videokamery, paměťových nosičů a flash disku z důvodu podezření, že tyto mohou zachycovat obrazové a zvukové soubory poškozené.
26. Zajištěné věci při domovní prohlídce byly podrobeny znaleckému zkoumání v oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat. Úkolem znalecké laboratoře při odboru kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, bylo zajistit a zadokumentovat obrazové a obrazovo-zvukové soubory v paměti zajištěných věcí. Byla provedena záloha paměti zajištěné elektroniky, Následnou analýzou bylo zjištěno, že data získaná z notebooku zn. Acer a videokamery zn. Panasonic obsahují obrazové soubory vykazující známky dětské pornografie, případně soubory zachycující pohlavní styk se zvířaty. Poškozená v zajištěných souborech nebyla. Popisované a zajištěné soubory byly umístěny pro účely trestního řízení na CD nosič a současně byly zařazeny do spisového materiálu (č.l. 191-206) Tyto byly

obžalovanému v průběhu výslechu před soudem předestřeny a předloženy, doznal, že tyto stahoval z prostředí internetu.

Hodnocení důkazů:

27. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemném poměru a dospěl ke skutkovým zjištěním vtěleným do výroku rozsudku. Předně soud konstatuje, že provedené důkazy považuje za dostatečný podklad pro skutková zjištění. Skutkové závěry soud opřel zejména o doznání obžalovaného a v podstatě obsahově shodnou výpověď poškozené nezl. [REDACTED]. Dalšími stěžejními důkazy jsou znalecké posudky vypracované k obžalovanému a poškozené. Za neméně důležité zdroje skutkových zjištění soud považuje i další svědecké výpovědi, zejména rodičů poškozené, dále [REDACTED], [REDACTED] či [REDACTED]. Provedené důkazy tvoří ucelený rámec prokazující trestnou činnost obžalovaného. Byť se z provedených důkazů nepodařilo přesněji určit, ve kterém dni či případně období docházelo k jednání obžalovaného vůči poškozené, nelze mít o časovém rámci let 2015 až července 2017 pochybností. Zejména co se týče posledního útoku obžalovaného vůči poškozené, není žádný pochybností.
28. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal, tuto již při prvotním procesním výslechu před policií dostatečným způsobem popsal. Doznání zopakoval i v průběhu hlavního líčení. V podstatě vznesl jedinou skutkovou námitku, když vyloučil, že by vůči poškozené použil násilí či pohružku násilí za účelem realizace vlastního pohlavního uspokojení. Ostatně v tomto směru není ani tvrzení poškozené o průběhu jednání, kterému byla vystavena, v protikladu, výpověď poškozená je prostá popisu násilí či hrozby násilí. Na podkladě tvrzené absence násilí se obžalovaný domáhal použití pro něho příznivější právní kvalifikace dle ust. § 187 tr. zákoníku. V bližším soud již na tomto místě odkazuje na právní úvahy soudu uvedené níže. Obžalovaný ve výpovědi doznal všechny rozhodné aspekty jednání, kterého se dopouštěl po dobu více jak dvou let na osobě poškozené, o které věděl, že je výrazně mladší patnácti let. Doznání obžalovaného zahrnuje opakované pouštění porno nahrávek poškozené na osobním počítači, výzvy k tancování s odhalením horní poloviny těla. Doznání obžalovaného zahrnuje i další závažnější projevy a chování obžalovaného vůči poškozené. Je nepochybné, že v souhrnu takové jednání mělo jediný záměr, a to navození situace a dosažení vlastního pohlavního uspokojení. Obžalovaný doznává opakovanou masturbaci v přítomnosti poškozené, zasouvání erotické pomůcky či dalších věcí do análu, vše včetně vyvrcholení. Doznává taktéž vlastní snahy o zapojení poškozené do jím navozené situace, zmiňuje její osahávání na zevním genitálu či na prsou, a to opakovaně. Doznává přikládání ztopořeného penisu či erotické pomůcky k hýždím poškozené a dokonce i na její zevní genitál. Vylučuje však snahy o zasunutí penisu do pochvy poškozené. Toto tvrzení obžalovaného je v souladu se závěry vyplývajícími ze zprávy o vyšetření poškozené, které neprokázalo porušení panenské blány a konečně i s výpovědí samotné poškozené. V tomto směru soud hodnotí doznání obžalovaného jako věrohodné.
29. Pokud obžalovaný ve výpovědi popisuje, že si byl vědom zvláštnosti vlastního jednání a vyjadřuje, že chtěl, avšak neúspěšně, s takovým jednáním skončit, i tato část výpovědi je v souladu s dalším provedeným důkazem, a to v podobě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, případně i lékařskou zprávou, která popisuje opakované návštěvy obžalovaného u psychiatra. Pokud u obžalovaného byla zjištěna sexuální odchylka zvaná neúplná sexualita s projevy pedofilie a exhibicionismu, a byla znalkyní co do projevů popsána, takový závěr koresponduje s mechanismem sexuality obžalovaného, který v podstatě vůči poškozené uplatňoval. Znalecký posudek potvrdil, že obžalovaný v době páčání trestné činnosti jednal ve stavu podstatného snížení ovládacích schopností, rozpoznávací složka

jeho jednání byla plně zachována. K sexualitě obžalovaného se vyjádřila i svědkyně [REDAKCE], jeho družka, která poznamenala mimo jiné, že obžalovaný se věnoval nad mírou, pro ni obvyklou, sledování porna, což pociťovala co do četnosti vzájemných pohlavních styků.

30. Výpověď poškozené [REDAKCE] je soudem hodnocena jako věrohodná. Jednak samotná výpověď je soudem vnímána jako obsahově a logicky propojená a popisující opakované útoky ze strany obžalovaného, které nebyla schopna správně vyhodnotit. Současně je tvrzení poškozené v souladu s ostatními provedenými důkazy. V podstatném je výpověď poškozené shodná s doznáním obžalovaného, poškozenou popisovaná jednání korespondují s výpovědí obžalovaného. Pokud poškozená popisuje jednání obžalovaného, kterému byla vystavena, je schopna poskytnout dostatek detailů, tak aby soud mohl její výpověď vyhodnotit jako věrohodnou a ničím neovlivněnou. Netřeba opětovně popisovat veškeré detaily z výpovědi poškozené, je však zjevné, že obžalovaný jednání vůči poškozené stupňoval co do závažnosti. Obžalovaný nejprve poškozené přehrává porno videa, v jiných případech již masturbuje, v té chvíli je ještě vůči poškozené pasivní, následně již zahrnuje osobu poškozené do děje, dotýká se jí na intimních místech, snaží se jí přimět k masturbaci jeho pohlavního údu, aby v nejzávažnějším projevu na poškozené v podstatě imitoval uskutečnění pohlavního styku v podobě soulože, kdy jí přikládal k přirození ztopořený pohlavní úd. Nelze pominout ani používání erotické pomůcky. Výpověď poškozené prokazuje, že vnímala obžalovaného jako dospělou autoritu, nadto jako osobu, kterou dlouhodobě znala, a ke které měla vytvořené, prostřednictvím jeho dcery, jisté pouto. Výpověď poškozené zjevně popisuje jisté manipulativní prvky chování obžalovaného, např. její lákání do bytu či do venkovního skleníku pod záminkou přítomnosti jeho dcery, atd.. Současně výpověď poškozené obsahuje i její reakce na jednání obžalovaného. Výpověď poškozené prokazuje, že nejméně v počátku jednání, kterému byla vystavena, nechápala účel jednání obžalovaného, nebyla schopna toto správně vyhodnotit. Současně způsob výpovědi a formulace jejího tvrzení při popisu jednání obžalovaného dává tušit, že zjevně nebyla informována o pohlavním životě dospělých a s tím spojených aktivit a různých projevů. Obžalovaná popisuje obavy z osoby obžalovaného až od okamžiku, kdy učinila oznámení jejím rodičům sousedka [REDAKCE]. Tyto obavy má však i následně, neboť zjistila, že věc není dále řešena. To je plně v souladu s výpovědí učitelů a dalších osob ze Základní školy [REDAKCE], kde se v listopadu 2017 poškozená svěčila s obavami z osoby obžalovaného, kterého označila za pedofila či úchyla. Současně se průběžně svěřovala kamarádce [REDAKCE] o jednání, která je nucena snášet, a která to svědecky dosvědčila. Všechna tyto zjištění ukazují, že obžalovaná byla vystavena jednání, kterému nedokázala čelit, byla v podstatě bezbranná. Je nutné uvést, že v době počátku jednání obžalovaného byla ve věku 8 let, což rozhodně nemůže ukazovat na její znalosti a zkušenosti s pohlavním životem dospělých. Pokud sama poškozená popisuje obavy z obžalovaného a s tím související změny v chování, opětovně i tato část výpovědi je v souladu nejméně s výpovědí matky.
31. Pokud je výpověď poškozené soudem hodnocena jako věrohodná právě s ohledem na ostatní provedené důkazy, nemůže zůstat stranou i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Závěry znaleckého zkoumání opětovně svědčí ve prospěch postavení poškozené. K jejím osobnostním charakteristikám nebylo zjištěno ničeho, co by mělo zásadně předem snižovat její věrohodnost. Znalkyně dovodila i specifickou věrohodnost tvrzení poškozené. Pokud se v její výpovědi objevují nesrovnalosti, nelze je vnímat jako projevy lživé výpovědi, naopak, pokud některé skutečnosti poškozená výslovně nezmiňuje, lze takový postoj chápat jako obranný mechanismus. Současně lze souhlasit, že vzhledem k věku poškozené, jejímu osobnostnímu založení a nezkušenosti, sice vnímala jednání obžalovaného jako nesprávné, přesto se mu podvolovala. Lze zmínit, že pro poškozenou je dle závěrů znaleckého posudku

přírozenou obranou únik z nepříjemné situace, nikoli výslovně projevový vzdor. Soud vzal současně za prokázané, že v důsledku jednání, kterému byla vystavena, nastaly negativní změny v jejím chování a prožívání, které vnímali jak rodiče, tak i učitelé v rámci školní docházky. Na straně poškozené se vytvořila celková nepohoda, úzkostné prožívání, zvýšená sebekontrola atd., která však nedosahuje takové kvality či intenzity, aby bylo možné hovořit o posttraumatické stresové poruše. Nelze však vyloučit, že v budoucnu bude poškozená negativně ovlivněna, je zda založena hrozba dlouhodobého úzkostného prožívání, deprese, sexuálních poruch, včetně obtíží při navazování a udržení partnerských vztahů, ztráta sebeúcty atd. V podstatě ve stejném vyznívá zpráva o ambulancním vyšetření poškozené z června 2018.

32. I ostatní ve věci provedené důkazy, nijak nezpochybňují podstatná skutková zjištění soudu o sexuálních útocích vůči poškozené. Byť jako klíčové soud hodnotí výpověď obžalovaného a poškozené, a navazující znalecké posudky, pak výpovědi rodičů poškozené přinesly poznatek v tom směru, že tito byli s některými naprosto neakceptovatelnými projevy chování dospělého jedince vůči dítěti, konfrontování, avšak nijak na podporu vlastní dcery nevystoupili. I poté, co zjistili v červenci 2017, že obžalovaný v jednání pokračuje, měli informace, že se obžalovaný před jejich dcerou obnažuje, masturbuje, či se jí dotýká na intimních místech, pro soud ze zcela nepřijatelných důvodů (*zachování sousedských vztahů- pozn. soudu*) nečinili oznámení na policii.
33. V případě svědkyně [REDAKCE], družky obžalovaného, nelze přijmout její tvrzení, že nevěděla o události z července 2017, která byla zjevně velmi otevřeně řešena obyvateli domu čp. XXXXX v XXXXX ulici ve XXXXX, jak vyplývá nejméně z výpovědi rodičů poškozené, jejího bratra či manželů XXXXX, z toho soud dovozuje, že takové tvrzení stěží může obstát. Soud si je na druhé straně vědom úzké vazby na osobu obžalovaného, a z toho pramenící snaha neztěžovat jeho pozici v trestní věci. Obdobným způsobem lze hodnotit poukaz svědkyně na zvláštnosti v chování poškozené. V případě svědkyně [REDAKCE] je zjevné, že nechtěla otevřeně hovořit o tom, co konkrétně pozorovala za událost ve fóliovníku. V kontrastu s tím stojí její záměr věc bez prodlení oznámit matce poškozené, což učinila, včetně výtky směrem k obžalovanému. Z toho soud dovozuje snahu svědkyně zaujmout spíše neutrální postoj k osobě obžalovaného. Pokud byly v průběhu hlavního líčení přečteny protokoly o výslechu svědků, soud vzhledem k obsahu výpovědi, nepokládal jejich osobní výslech za důležitý. Svědci z prostředí základní školy, kterou poškozená navštěvuje, shodně konstatovali změnu v jejím chování a následný psychický kolaps v listopadu 2017, jakož i následné zdůvodnění samotnou poškozenou v tom směru, že se obává osoby obžalovaného. V případě ostatních přečtených svědeckých výpovědí, je tyto nutné hodnotit pohledem blízkého a přátelského vztahu svědků k osobě obžalovaného či jeho rodině. Zejména svědectví [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE] zjevně straní postavení obžalovaného, naopak se snaží poškozenou označit jako problémové dítě, která ráda a bezprostředně navazuje vztahy s dospělými.
34. Na podkladě hodnocení důkazů proto soud uzavřel, že poškozená byla dlouhodobě vystavena sexuálně motivovanému jednání ze strany obžalovaného. Jeho jednání mělo nepochybně jediný cíl, a to vlastní pohlavní uspokojení. Činil tak způsobem popsáním shora ve výroku rozsudku. Obžalovaný si byl vědom fyzické i psychické převahy na poškozenou. Pokud obžalovaný namítá, že se vůči poškozené nedopustil násilného chování v rámci, tuto skutkovou námitku soud akceptuje, ani samotná poškozená nepopisuje násilí či hrozbu násilím. Přesto je od počátku na straně obžalovaného převaha, která spočívá v jeho rozumové vyspělosti. Naopak poškozená ve věku kolem 8-10 let, nemůže být považována za rozumově, citově či duševně vyspělou osobu. Nelze přehlédnout ani faktické postavení obžalovaného vůči poškozené, kdy ho poškozená

vnímala jako přirozenou dospělou autoritu, znala ho jako otce kamarádky a současně jako souseda. Soud zdůrazňuje, že v době počátku jednání obžalovaného byla poškozená ve věku 8 let, což vylučuje její zkušenost a znalost pohlavního života dospělých osob ve všech aspektech. Těchto momentů si byl obžalovaný dobře vědom a využíval je při uskutečnění svých záměrů. Pokud byla v některých případech zjištěna jistá forma nesouhlasu poškozené s jednáním obžalovaného (plácnutí přes ruku v okamžiku, kdy se jí snažil přimět k masturbaci jeho pohlavního údu, či slovem projevovaný nesouhlas) je nutné takový projev poškozené dávat do souvislosti s její celkovou nezralostí. Jednalo se o snahu o obranu v nepříjemné situaci pro poškozenou, do které ji vmanipuloval právě obžalovaný.

35. I přes absenci zjištění, že se na straně poškozené projevila duševní porucha zvaná posttraumatická stresová porucha, byl zjištěn nepříznivý duševní vývoj poškozené. Vzhledem k četnosti útoků, kterým musela čelit, povaze a charakteru takových útoků, nelze vyloučit, že v budoucnu nebude poškozená čelit značným obtížím, tak jak naznačuje znalecký posudek. Hrozba budoucího nepříznivého duševního vývoje není hypotetická, ale vcelku reálná.

Právní kvalifikace:

36. Zjištěný skutkový stav věci soud právně kvalifikoval jako zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst.1, alinea druhá, odst. 2 písm. a), odstavec 3 písm. a) tr. zákoníku a dále ohrožování výchovy mládeže dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.
37. Dle základní skutkové podstaty ust. § 185 odst. 1 tr. zákoníku, se znásilnění pachatel dopustí jednáním spočívajícím variantně v tom, kdy jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku (alinea první) nebo kdo k takovému činu zneužije bezbrannosti jiného (alinea druhá). Pohlavním stykem se rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, zahrnuje proto soulož, jakožto základní formu pohlavního styku, a dále i jiné formy pohlavního styku provedené způsobem srovnatelným se souloží (orální pohlavní styk, zasouvání prstů či jiných předmětů do pohlavního ústrojí ženy, masturbace pohlavního údu, intenzivní hlazení v oblasti prsou či genitálu atd.) V projednávané trestní věci se obžalovaný vůči poškozené dopustil pohlavního styku v podobě opakovaného osahávání v oblasti zevního genitálu či prsou, přikládání pohlavního údu či erotické pomůcky k oblasti genitálu. Jak bylo uvedeno shora, nelze pominout okolnosti takového jednání obžalovaného, kdy předtím pouštěl porno nahrávky, masturboval v přítomnosti poškozené do vyvrcholení atd., což současně doprovázel slovními projevy jednoznačně směřovanými k osobě poškozené.
38. Na podkladě zjištěného skutkového stavu věci soud vyloučil, že by si obžalovaný uskutečnění pohlavního styku s poškozenou vynutil za použití násilí či pohrůžky násilí. Naopak, z provedeného dokazování vyplynulo, že tak učinil využívaje přitom jejího stavu bezbrannosti. Dle ustáleného soudního výkladu se takovým pojmem rozumí takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit vlastní vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem. Bezbrannost je vnímána jako celková odevzdanost se pachateli v jeho záměru bez jakýchkoliv známek projevu vlastní vůle. Typicky je nutné za stav bezbrannosti v případě trestného činu znásilnění považovat situaci, kdy si oběť neuvědomuje, co se s ní děje, neboť se nachází v takovém stavu, kdy nemůže vnímat situaci kolem sebe, resp. jednání pachatele. (např. pro bezvědomí, spánek, ovlivnění návykovou látkou apod.) Zde se hovoří o stavu absolutní bezbrannosti. Takový stav v projednávané trestní věci zjištěn nebyl. Ve stavu bezbrannosti se však mohou nacházet též osoby, které dostatečně smysly vnímají dění kolem vlastní osoby, jsou takové jednání schopné popsat, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti jsou takové kvality, že nedokáží správně vyhodnotit situaci, ve které se nacházejí. Jinak řečeno, nechápou účel

a motivaci jednání pachatele, který si na nich vynucuje pohlavní styk. Právě v případě dětí, tedy osob, jejich celkový vývoj není završen, a nemají zkušenosti s vedením pohlavního života, lze hovořit o bezbrannosti, neboť nejsou na takové rozumové, duševní a zkušenostní úrovni, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Jinak řečeno, děti, zejména děti výrazně mladší patnácti let, což je právě případ poškozené, obecně nemají dostatečné znalosti o pohlavním životě a styku a jeho formách, a vůbec o projevech lidské sexuality, aby byly schopny situaci posoudit. V takových případech se jedná o bezbrannost psychickou, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání.

39. U dítěte mladšího patnácti let zákonodárce předpokládá, že není rozumově, duševně, ale ani tělesně vyspělé, a proto mu poskytuje v mnoha směrech zvýšenou ochranu, nikoliv jen v trestním řízení. Soud na podkladě provedeného dokazování uzavřel, že na straně poškozené [REDAKCE] byla dána bezbrannost, tedy stav, ve které nebyla schopna reálně a účinně vyhodnotit povahu jednání obžalovaného a tudíž zaujmout případně vhodnou a přiměřenou strategii k obraně. V rámci posuzování stavu bezbrannosti dítěte mladšího patnácti, kterou nepochybně poškozená po celé období, kdy protiprávní jednání bylo ze strany obžalovaného opakováno, byla, je nutné hodnotit, že poškozená byla v době spáchání skutků dítětem mladšího školního věku. Je sice možné předpokládat její základní povědomost o pohlavním životě a s tím souvisejících záležitostech. I pokud by tomu tak ve skutečnosti bylo, tedy byla by plně informována o podstatě lidské sexuality, nelze z toho bez dalšího dovozovat, že poškozená byla připravena na jednání obviněného adekvátně zareagovat, či se mu dokonce efektivně bránit. Nelze případně ani z toho vyvozovat, že byla s jednáním obžalovaného plně srozuměna. Ba právě naopak, jednání obžalovaného nesla nelibě, hledala možnosti úniku ze situace, kterou obžalovaný nastolil, a kterou k vlastnímu uspokojení chtěl využít. Při hodnocení bezbrannosti totiž nelze odhlédnout ani od dalších skutkových zjištění, které dokládají závěr soudu o bezbrannosti poškozené. Obžalovaný byl nezletilou vnímán jako výchovná autorita-otec kamarádky, nadto dospělá osoba, kterou v podstatě denně v bydlíšti viděla, a byl s ní v kontaktu. Ona sice vnímala, že jeho chování, tak jak bylo zjištěno, není správné, ale rozhodně mu nedokázala čelit a případně se mu bránit. Naprosto zjevně to lze dokumentovat na situaci, kdy poškozená popisuje, kterak jí obžalovaný vysvlékl kalhoty ke kolenům, vmanipuloval jí do polohy vkleče, v této jí přikládal pohlavní úd na genitál či hýždím. Poškozená zjevně nedokázala v tu chvíli pochopit pravý smysl počínání obžalovaného, byť uvedla, že celá situace jí byla nepříjemná. Pokud poškozená zaujala za takové situace strategii podvolit se požadavkům obžalovaného, nelze z toho dovozovat souhlas s takovým jednáním. Konečně i samotný obžalovaný se vyjádřil v tom směru, že zřejmě poškozená nevěděla, o co se mu jedná, kdy popisuje, že ho pozorovala, avšak nijak se slovně neprojevovala.
40. Pakliže obhajoba navrhovala, aby při absenci zjištění násilí či pohrůžky násilí ze strany obžalovaného, bylo jeho jednání podřazeno pod ust. § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku jako zločin pohlavního zneužití, právě pro zjištěný stav bezbrannosti soud takové úvahy odmítl. Souhlas poškozené s aktivitami obžalovaného nelze ze žádného provedeného důkazu dovodit.
41. Zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, spáchá-li takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu. Při porovnání skutkových podstat trestných činů znásilnění dle § 185 tr. zákoníku a pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku lze uvést, že trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku je možné chápat

jako subsidiární ve vztahu k trestnému činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, neboť poskytuje základní ochranu práva na nedotknutelnost tělesné integrity v intimní oblasti osob mladších patnácti let. Pokud vzhledem k duševnímu a fyzickému vývoji poškozené osoby, kterou je dítě mladší patnácti let, jakož i vzhledem k dalším souvisejícím okolnostem, nebude existence stavu bezbrannosti v konkrétním případě dovozena, může být jednání pachatele posouzeno jako trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku. Naopak, pokud bude v řízení prokázán stav bezbrannosti dítěte mladší patnácti let, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku přednost, neboť pouze tak může být dostatečně reflektována společenská škodlivost činu a současně poskytnuta zvýšená míra ochrany těchto obětí. (*srov. usnesení NS ČR ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013*) Současně platí, že stav bezbrannosti nelze bez dalšího dovozovat pouze s odkazem na věk poškozené osoby, ale je třeba vždy zvažovat okolnosti konkrétního případu, jak byly výše vyloženy. Je-li stav bezbrannosti na straně poškozené přítomen, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku přednost.

42. K naplnění kvalifikačního znaku *spáchání činu vůči dítěti mladšímu patnácti let* ve smyslu ust. § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku lze poznamenat, že jde o jinou skutečnost dle § 17 písm. b) tr. zákoníku, a postačuje proto zavinění ve formě nedbalosti. V daném případě však obžalovaný věděl, že poškozená je dozajista osobou mladší patnáct let, vzhledem ke všem okolnostem je na místě závěr, že znal skutečný (biologický) věk poškozené.
43. Jednání obžalovaného bylo dále kvalifikováno též jako přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Takového trestného činu se dopustí ten, kdo byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu, a pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu. Je nepochybné, že poškozená byla cíleně, opakovaně a po dobu nejméně dvou let vystavena jednání obžalovaného, které ji jednoznačně mohou v budoucnu poškodit. Jednání obžalovaného je způsobilé velice negativně ovlivnit chování a prožívání poškozené v partnerských vztazích, i co do projevů sexuality, tak jak je naznačeno ve znaleckém posudku. Jednání obžalovaného trvalo po dobu nejméně dvou let, je tedy plně způsobilé v budoucnu ohrozit její rozumový, citový a mravní vývoj v naznačeném směru. Pachatelem ve vztahu k jednání vymezenému v ust. § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může být v podstatě kdokoliv, trestnost není vázána výlučně na osobu, která má zákonnou či smluvní povinnost pečovat o ohroženou osobu. Z hlediska zavinění jednal obžalovaný ve formě nedbalosti vědomé dle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
44. Vzhledem k četnosti jednotlivých útoků obžalovaného vůči poškozené, které byly vedeny jednotným záměrem, soud oba trestné činy, resp. jednotlivé soudem popsání útoky vnímá jako „pokračování“ ve smyslu ust. § 116 tr. zákoníku.

Trest:

45. Dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení konkrétního druhu a trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým, rodinným a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku soud dále při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem vymezeným v ust. §§ 41 a 42 tr. zákoníku. Podle § 40 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení druhu a výměry trestu též přihlédne ke zmenšené přičetnosti pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou vyjádřeny zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení trestného činu, následky a jeho

okolnosti, za kterých byl čin spáchán osobou pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo jeho cílem.

46. Pachatel trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody v sazbě 5-12 let. Obžalovaný se dopustil typově jedné z nejzávažnějších forem trestné činnosti. Při hodnocení polehčujících okolností je nutné zmínit, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život, nelze pominout ani doznání obžalovaného v samém počátku trestního řízení, které jistě napomohlo k objasnění trestné činnosti. Naopak jako přitěžující okolnost soudu hodnotí zjištění, že se nejednalo o jednorázové a krátkodobé jednání obžalovaného, ale naopak v trestné činnosti pokračoval po delší časové období, současně spáchal dva úmyslné trestné činy. Z tohoto důvodu byl ukládán trest úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Nelze pominout hrozbu zhoršení kvality života pro poškozenou v budoucnu. V rámci zákonných kritérií pro ukládání trestu nelze přehlédnout, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti pro zjištěnou sexuální deviaci, kdy jeho ovládací schopnosti byly snižené měrou podstatnou. Takové zjištění mělo odraz i v následném ukládání ochranného opatření v podobě ochranného léčení.
47. S přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a stanovené trestní sazbě nepřicházelo v úvahu ukládání jiného, než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Vzhledem k zjištění, že trestná činnost byla výrazně determinována zjištěnou sexuální deviací, dále vzhledem k tomu, že nedošlo k nejzávažnější formě pohlavního styku vůči poškozené, soud ukládal trest při spodní hranici zákonného rozpětí. Při zohlednění polehčujících a přitěžujících okolností, soud uložil obžalovanému úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců. Soud je přesvědčen vzhledem k postoji obžalovaného k projednávané trestní věci a souběžně ukládanému ochrannému opatření, že je výše trestu dostačující a skýtá pro obžalovaného reálnou možnost nápravy. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 podst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
48. Vzhledem k zjištěné sexuální deviaci na straně obžalovaného, je nutné ukládat obžalovanému ochranné opatření v podobě ochranného léčení. Soud vnímá ochranné léčení jako nezbytnou součást potrestání obžalovaného. Ochranné léčení je následkem trestného činu, jehož účelem je působení na pachatele, kteří jsou pro společnost nebezpečnými, a jehož účelem je do budoucna minimalizovat hrozbu opakování trestných činů. Znalkyně, vzhledem k zjištěným odchylkám v sexualitě na straně obžalovaného, shledala reálné riziko opakování sexuálně motivované trestné činnosti. Úspěšná resocializace obžalovaného je bez ochranné léčby výrazně snížena. Z tohoto důvodu soud ukládal ochranné léčení sexuologické v ústavní formě v souladu s ustanovením § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku. Citované ochranné léčení je pak ukládáno jednak s ohledem na zájmy společnosti a to ochraně před obdobným, či stejnorodým jednáním obžalovaného, současně však ve prospěch obžalovaného, tak aby měl možnost a schopnost dostatečně nakládat od narození nestandardní sexualitou. Ambulantní forma léčby je soudem vnímána jako nedostatečná, proto soud uložil ochranné léčení v ústavní formě, kdy se bude jednat zejména o podstoupení tzv. náhledové terapie, která by měla obžalovanému umožnit nakládat s vlastní sexualitou způsobem, který nebude v rozporu se zákonem.

Adhezní řízení:

49. Poškozená [REDAKCE] se prostřednictvím zmocněnkyně připojila s nárokem na náhradu škody v částce 200.000 Kč, která představuje nemajetkovou újmu v souvislosti se zásahem do osobnostních práv poškozené (právo na ochranu zdraví, důstojnosti, cti atd.) Návrh je odůvodněn tím, že se poškozené v důsledku nezákonného jednání obžalovaného zhoršil

komfort života. Odškodnění nemůže přinést ani případné odsouzení obžalovaného či jeho omluva, za přiměřenou satisfakci je nutné považovat finanční odškodnění. Výše odškodnění je dána dobou a četností, kdy vůči ní docházelo k sexuálním atakům ze strany obžalovaného.

50. Předně soud konstatuje, že v souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. řádu je nutné poškozenou [REDAKCE] považovat za poškozenou, neboť jí byla trestným činem způsobena nemajetková újma. Nemajetková újma je pachateli způsobena zejména při takových trestných činech, kterými je napadena lidská důstojnost. Podle § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
51. Nemajetková újma se v souladu s § 2951 odst. 2 o.z. odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud jiný způsob nezajistí skutečné a účinné odčinění způsobené újmy.
52. Rozsah náhrady škody při způsobení nemajetkové újmy je vymezen v ust. § 2957 o.z., kdy způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že jednáním obžalovaného byla zasažena přirozená práva poškozené, zejména právo na lidskou důstojnost a čest, dále právo na soukromí a v neposlední řadě právo na řádný a nerušený fyzický a psychický vývoj.
53. Při stanovení výše náhrady škody za nemajetkovou újmu soud vycházel z doby a četnosti útoků obžalovaného zaměřených proti vymezeným právům nezletilé. Obžalovaných hrubě a nevratně zasáhl do lidské důstojnosti a soukromí poškozené. Uplatněný nárok co do stanovení výše odškodnění je soudem považován za minimum, které poškozené náleží. Soud proto postupoval dle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu a obžalovaného zavázal k povinnosti nahradit poškozené částku 200.000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Dle § 8b odst. 2 tr.řádu nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 tr.zákoníku), zabití (§ 141 tr.zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 tr.zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (159 až 162 tr.zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 tr.zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 tr.zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (195 tr.zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 tr.zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 tr.zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 tr.zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 tr.zákoníku).

Dle § 8 odst. 3 tr. řádu zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnost poškozeného.

Dle § 8b odst. 4 tr.řádu pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

České Budějovice 15. června 2018

Mgr. Michal Kubánek , v.r.
předseda senátu